

Legendă

Daniela Achim Harabagiu

Legendă

Din sufletul meu, o bucată,
În acest trup încorsetată,
Bântuie pe Acheron, râul tristeții,
În aval,
În amonte,
Nu știe dacă, în estuar ajunsă,
Unde râul e primit
De-a mării Ionice gură deschisă,
Dincolo de poartă să treacă,
Spre Tărâmul Zeilor.

Titania, regina zânelor lui Shakespeare,
Știind că noi oamenii, am ales
Libertatea de a încălca regulile,
Mă ceartă, reproșându-mi că
Nu am cerut permisiunea
Lui Poseidon, zeul Apelor,
Și e posibil să-i atrag mânia,
Să-mi tulbure apele
Sau chiar să-mi înfigă tridentul în coaste.

Tentația către acest tărâm e teribilă,
Îmi va fi oare îngăduit să trec?
Cupidon îmi face drăcos cu ochiul,
Știe că m-am îndrăgostit de un Titan,
Dar Titania nu știe,
Nici eu nu știu,
Doar sufletul meu,
Pentru care ea face o vrajă,
Și suflând peste el zefirul,
Îl trimite în Câmpiile Elizee.

autor: Daniela Achim Harabagiu